

Pesten csötörtökön september 22^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ÉLET-TÖRTÉNET.

Maria Christierna

cs. kir. főherczegné, Somlai Báthory Zsigmond
erdélyi fejdelem hitese.

(A' r e c k é p e r a j z á v a l e g y ü t t.)

Wie oft dient die lodernde Hochzeitfackel nur zum
Entflammen des Holzstosses, auf welchem ein Märtyrer
verbrannt wird! (N. im Sammler.)

Maria Christierna (Christina) cs. k. főherczegné született 1575-ben, hihetőleg Grätzben, stajer országban, hol atyja Károly cs. k. főherczeg, Rudolf császár és magyar király atyjának öcsese, kormányzó vala. Anyja Maria cs. kir. fő herczegné, született bajor herczegné volt.

A' végzés őt számos asszonyi erénnyel áldá-meg, de hihetőleg azért, hogy az életnek öröm-poharát, melly reá várakozék már virító életszakában, annál nagyobb elszántsággal 's odaadással legyen képes üríteni. A' természet bájos termettel ajándékozá őt meg, a' szorgos nevelés pedig ritka és szép miveltséget nyujta a' kecses szüznek: mind ezek boldogithattak volna olly egy férjet, ki tiszta érzellemmel, romlatlan testi lelki tehetségekkel bírván teszi vala őt magáévá: de Christina sorsa titkolt gyász és bú lön, ez kíséré sirjába is, nem annyira magán (mert tiszta ártatlanság fénye vigasztalá őt a' monostor falai között is) mint szerencsétlen férje boldogtalan sorsán elepedve.

Gyermeksége 's felserdült kora rózsás pillanatait az élet boldogságának legszebb 's kecsegtetőbb reménye váltá-fel, midőn hallá, hogy eddigi csendes és békes életét a' házasság bokkrétája koszorú-zandja. Elvirágozhatlannak remélheté ezt a' külföldi miveltséggel bíró fiatal férj mellett; a' pompás menyegző és uj honában is a' látatlan fénnnyel fogadtatás biztathatá a' szép reményt; de mind ez nem sokára füstbe ment; a' nász-koszorúnak bimbóji nem nyiltak ki, hanem kifejtetlenül hullának alá a' ködös enyészet ölébe.

Somlai Báthory Zsigmond, Báthory Kristóf erdélyi fejedelemnek és Bocskay Erzsébetnek fija, 1581-ki majus 27-kén (csak 9 éves levén) jutott fejedelmi székére. Jeles tulajdonságú 's alattvalóitól szeretett atyja szorgosan nevelteté őt, halálos ágyában derék férjfiakat rendelt oldala mellé: de éppen a' külső országi nevelők, nevezetesen az Olaszok, hinthették fogékony szívébe a' zabolázhatlan indulat mérgét, a' nemzeti szokásoktól vonakodását, idegen gondolkodás módját, állhatlanságot, 's több más fertelmek maszlagát, mellyek őt a' világ előtt örök gyalázattal vádolják, ha azon egyet kivesszük, hogy országát a' török járom alattvalósága alól felszabadítani 's a' fels. ausztriai ház oltalmába törekvék juttatni. Ennek elérése végett 's hogy azon fels. háznak egyik szülöttjét házas társul nyerné, életének 22-dik évében, vagy is 1594-ben, az esztendő alkonyakor indítá-meg Erdélyből Praga felé Rudolf cs. és királyhoz követeit, kiknek fényes kara következő volt: Cariglia Alphonso olasz jesuita, Zsigmondnak egyik legkedvesebb társalkodója; Kis Mariai Bocskay István, Zsigmond anyjának testvére, 's udv. fő tanácsnoka, nagyváradi kapitán, és Bihar megye főispánja; gróf Csáky Gergely, Sz. Lászlói Süger János, Fratai János, és Süveg (Huet) Albert nagyszzebeni királybíró.

1595-ki jan. 2-kán értek ezek Pragába, hol szívesen fogadtatván azonnal a' császár elejébe bocsáttattak, ki előleg is kedvező választ adván az egyezkedés kötésére mint magyar király kinevezé Kutassy János győri, Szuhay István váci püspököt, Erdődy Tamás horvát bánt, gr. Pálffy Miklóst, Forgács Simont, és Kaszaházi Joó Jánost. — Közbejáró volt a' pápai követ Speciani Caesarius, cremonai püspök, a' spanyol követ St. Clemens Vilmos, és a' csász. udvari marsal Trautsohn Pál Sixtus, falckensteini báró.

Rövid idő mulva a' két fejedelem közötti egyezés elkészült, 's a' frigykötési oklevél Pragában jan. 28-kán aláíratott, mellynek főpontjai közül említendő: hogy a' fels. császár Zsigmond számára megszerzendő házastársul boldogult Károly főherczegnek egyik leányát, a' spanyol királytól az arany gyapjas vitézi rend ékszerét, és őt német birodalmi herczeg czimével (de szavazat és ülés joga nélkül) ékesíteni. (A' kölcsönös frigynek kötésén kívül t. i. ezek valának Zsigmond fő kívánságai a' fels. császár előtt.) Ő vala tehát első, ki a' magyar főnemzetségek közül német birodalmi herczeg, arany gyapjas vitéz, és a' fels. ausztriai ház veje lett.

A' követek ezen oklevelet azonnal elküldék Erdélybe; maguk pedig a' császártól rendelt mátkához utasítatván egyenesen stajer ország fővárosába, Grätzbe, utaztak, hol a' fels. menyasszony, Maria

Christierna, özvegy anyjával lakott Ferdinand főherceg és bajor herceg gyámsága alatt. A' menyasszonynak bajló termete, deli tekintete, minden asszonyi tökélylyel bíró nagylelke, szelid és nyájas viselete szép jövővel biztatá az örvendező követeket. Szíves mosolygással és latin nyelven idvezelvén őket, jövő bal sorsát képző e' latin jelmondást: „prout Deus vult (mint Isten akarja)“ fogadá-el.

Elkészült a' házassági szerződés oklevele is, melyet az örömanya és Maximilian cs. kir. főherceg, mint egyik gyámatyának, a' fels. császárnak, biztosa, valamint a' jelen volt követek is irtak alá 1595. mart. 5-kén.

Valamint ezen szerződés némelly pontjainak kivonatja, úgy a' menyegzői pompának leírása, nem lesz érdektelen olvasóink előtt. A' házassági kötésben említettett, hogy:

1) M. Christierna jegypénzül általadja férjének azon 45 ezer forintot, melyet bold. atyja rendelt, és 10 ezer ftot, melyet bold. öreganyja, a' bajor hercegné hagyott neki végrendelményében.

2) Az erdélyi fejdelem viszont jegypénzül 55 ezer forintot kötelez hitésének.

3) A' fejedelmi vő jegyruha fejében egyszerre adand nőjének 60 ezer ftot; ezenkívül neki Fogaras várát és vidékét leköti minden hozzá tartozó javával, birtokkal és hatalommal. Ez iránti kötelező levelet még a' menyekző előtt általadja, és a' hercegasszonyt annak birtokába iktatja.

4) Ha a' hercegné előbb mint férje magtalanul halna-meg, a' fenn említett 45.000 ft. birtokában férje megmarad; ennek holtá után pedig a' pénz visszafizettetik, valamint a' 60 ezer ftból álló ajándék a' Báthoryak nemzetségénél marad. — Ha gyermekeik lesznek, a' két rendbeli jegypénz ezeket illeti. A' 60 ezer ftból álló ajándékot a' hercegné hagyhatja gyermekeinek, vagy másoknak, legközelebbi rokonainak.

5) Ha a' fejedelem a' hercegnénél előbb halna-meg, hitese, míg férje nevét viseli, Fogaras vidékének birtokában marad. Holtá után e' birtok csak úgy száll vissza, ha az említett jegypénzek és a' 60.000 ft. kifizettetnek.

6) A' hercegasszony lemond minden örökösödésről az ausztriai ház bármilly jogaiban, míg ennek férjfi ága ki nem hal; ugyan erre köteleztetik a' fejedelmi vő is maga és gyermekei nevében.

7) A' hercegné özvegyi lakásaul és jövedelmeül Maros - Ujvár vára 's hozzá tartozója, Monora kerülete, 's a' nagyenyedi uradalom rendeltetik. Egyébiránt lakhatik Erdélyen kívül is; e' jövedelmekben és birtokokban háborgattatni nem fog.

8) Udvari személyzetét maga fogadja és bocsátja-el ; de férje fizeti.

9) A' fejdelem évenként két ezer aranyat adand hitésének saját személyét illető költségekre.

Megtörténvén a' házassági szerződés aláírása, a' fels. menyasszony Ferdinand és Maximilian cs. kir. főherczegek kíséretében, az udvari templomban, Bocskay Istvánnak, mint az erdélyi fejdelem biztosának, eljegyeztetett, 's a' követeknek a' fels. császár nevében általadatott.

Az örömnünnepet sokszorozott ágyúdörgések viszhangja 's fényes katonai tisztelkedések hirdeték. A' gyors hírnökök egész Erdélyig sietve vitték minden felé hírét az eljegyzésnek.

(Folytatás következik.)

E L B E S Z É L É S.

S z ö k e v é n y s o r s a.

Nem messze Lago Maggiore szép tükértől, mellynek partjai a' déli tartományok minden bájaival virulnak, a' bércek lábainál, melyeket vadon egymásra tornyozva Monte Rosa tolt előre, 's közel a' Mergozzolo durva szirtjeihez, közepette ezen óriási szomszédoknak fekszik békes csendességben valamely völgy, kevesektől ismerve, kevesektől látogatva, hegyeinek ösvénytelensége által csaknem egészen elszigetelve a' többi világtól, 's éppen azért valamely varázsos regényességgel bíró. A' dombok oldalfalai meredeken és festőlegesen hullnak a' síkságra gesztenye- citrom- és olajerdőkkel koszorúzva, legnagyobb diófák-képzette csoportulatoktól beárnyékolva, mellyeknek változatos zöldjén keresztül csak gyér kilátás nyílik a' magosb havasi tájakra, 's a' nagy hegységnek hófedett csúcsaira. A' völgy egész hosszában valamely keskeny mély víztorkolat húzódik-el, mellynek világos átlátszó tükre a' kellemes környéket bájosabban adja vissza, a' víztorkolatnak közepette valamely kised szigetkén egy csoport ház tűnik szembe, mellynek építési ideje a' kereszténység első századaiba fölvihető; de a' partok hosszanta a' hegynek föligen szép rendben számos faluk, városkák, majorok, templomok, 's egyes nyájas épületek látszanak. Több nagyobb és kisebb völgy nyílik-be Orta völgyébe, 's a' gondatlan népnek, melly ezen csendes földszugot lakja, élénkebb közlekedést ad ; de csak a' sikon vannak kocsiutak ; mihelyt dombosodni kezd, az utast vagy öszvéreknek vagy saját lábainak kell tovább vinni, 's csak szamarakon hozathatik a' jeles írósvaj, melly a' havasokon körül belül készíttethetik, Po vizéig ; hol hajóra rakatik a' görög szigettenger (archipelagus) minden szigetcibe, sőt egészen a' fekete tengerig elviendő.

Noha örökös jég szomszédságában, a' hegyek, mellyek az éjszaki szelet föltartják, és olasz ország szomszédsága az országocskának szelid és tavaszias éghajlatot adnak, úgy hogy aljában szintugy a' délnek mint mérsékelt égövnek minden terményei tenyészhetnek. Ezen körülmény az egyszerű csendes életmóddal, 's kellemes, nem igen megerőtető foglalatossággal egyesülve, sokat tehet az ottani asszonyok és leányok rendkívüli szépségéhez, melly ritka helyen találtatik olly fokon, mint itt. Az őket körülvevő természet öszhangzásában, sajátos szeretetre méltóságban virágzanak-föl; semmi nagyobb ápolásra nem szorulva gyönyörű gyümölcsöket hoznak a' nélkül, hogy az erőtetés látszó maradna rajtok, 's kevesek kivételével gyönyörű képei ők egy édeni ártatlanságnak.

A' sardiniai király szelid kormánya alatt élvén, 's csaknem ezer év óta egyetlen egyszer ellenséges seregtől háborgatva, az élet szükségének teljes birtokában, hogyan ne lenne ezen országocska szabad, patriarchai szellemnek széke?

De minthogy a' hely, hol emberek és állatok minden kajánság nélkül élnének, a' természet ravaszság nélkül volna, nem e' földön keresendő: úgy ezen kis részecske sem bir, bármily szép és kellemes egyébként, főkélyességgel; 's ez valóban jó. Mert mennyi ember fogna ezen Eldorado felé nyomulni? Mint fogna leginkább a' szépnem ide sietni, melly a' paradicsomban is mindenek előtt csak az örök szépség és ifiúság tulajdonát becsüli, ha az ortai tó partjain remélhetné a' szerelem istenasszonya övét meglelni, melly után mindannyin olly igen sovárognak, 's mellyet gyakran szemeik elől csak azért is elvesztenek, mivel azt igen is mesterségesen vélik szöve, 's mivel az egyszerűn-bájos ékességet számüzni szokták.

Orta férjfiái általában véve az ottani asszonyi nemhez sem szépségre sem erkölcsre nézve nem hasonlitanak. Már kora ifjúságukban kimennek a' nagy világba sokan közülök, kiknek nem kell eszköztelen a' földmiveléssel és gazdálkodással foglalatoskodni, 's a' világban pinczerek, kéményseprők vagy kalács-sütők lesznek. Nehány évi kalandozás után, igaz, hogy ismét visszakerülnek, mert hazájok képét mindannyin többé kevesebbé szívökben hordozzák; de a' legnagyobb rész már ekkor elkorcsosult, a' külvilág hibáit és bűneit magukkal hozzák, 's hazájok nyugodalmas elszigetelt csendje olly kiálhatlan lesz nekik, hogy, habár ahhoz családi kötelékek csatolják is őket, 's habár a' honvágy megint visszakényszeríti őket, még is évenként egy párszor el kell azt hagyniok.

A' többszeri visszaélések és kellemetlen eseteknek másik oka magában az ország fekvésében alapszik, melly a' legszabadabb hegyi lakók elsősegeivel birván minden nemű üldözöttek és szökevények-

nek menedék helye lett. Nemcsak political menekvőknek, minők a' történetnek csaknem minden időszakaiban találtattak itt, volt szabad itt menedéket és biztosságot remélni; hanem a' legveszélyesb csöcselek, az emberi társaságból kitasztott gonosztevők is, kik a' földnek ezen elrejtett szugolyában ítélő bírótul nem félhetnek (mennyiben figyelmöket elkerülhetik), dugárosok, kik kétséges mesterségök üzésére e' vidék barlangjai 's völgytorkolatai közt biztos menedékre találnak, itt háborittatlanul tanyáznak: de a' békes lakost félelemmel és rettegéssel töltik-el, valamint az utasnak is veszélyesek.

(Folytatás következik.)

HAZAI HIRLELŐ.

A' nagyvárad i tűz által megkárosodott szegények számára e' lapok hivatalában utósó hirdetményünkötől fogva (a' Regelő 61-dik számában) következők adakoztak:

Pest városi magyar csizmadia czéh	—	50	ft.	bécsi	becsben.
Róthkrepf József, tabularis ügyvéd	—	10	—	—	—
I. — — — — —	—	50	—	—	—
K. I. — — — — —	—	4	—	—	—
Z. S. E. kisasszony Bács vármegyéből	—	12	—	30 kr.	—
		126	ft.	30 kr.	—
Régibb adakozások	—	150	—	12 —	—
		Összesen	276	ft.	42 kr.

Az újabb adakozások is N. Váradon az erre kinevezett megyebeli t. küldötségnél már részint kifizettettek, részint kifizettetni rendeltettek. — További adakozások még ezután is elfogadtatnak az említett hivatalban.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

A' kolibri. Ezen rendkívül különös madarkának legalább is 65 külön neme van, mellyek mind figyelmet érdemelnek diszes tollaikért. Közülök a' piczin kolibri (Trochilus minimus, Fliegen-Kolibri) legkisebb minden tollas állat közt, 's ezt egyszer'smind a' legkellemesb természeti csudaként tekinthetni. Nagyságra és nehézségre nézve több méh-faj felülmúlja. A' piczin kolibrinak egész hossza tesz öt hüvelk-negyedet 's élettelen teste körülbelől 20 gránt ha nyom. Fekete egyenes orra negyedfél vonalnyi hosszú; teste felső része zöldes barna, veressel játszodva; alsó része pedig fejez színre hajló. Szárnyai viola-szín barnák; farka sötét kék, olly fényvel, mint a' pallérozott érczé. Lába barna színű. A' nő még kisebb az itt leírt himnél.

Ezen madarak, mellyeknek hazájok Brasilia 's Délamerikának több különböző tartománya, valamint a' tájon fekvő szigetek, mint Chao, S. Felix, S. Ambrosio, Fernandez és számtalan más szigete a' nagy oceánnak, nectarral, vagy is a' virágok édes nedvével élnek, 's főként azokat szokták felkeresni, mellyeknek öblösebb csészéjek van. A' kolibrik, míg a' virágok méz-nedvét szívják, nem szállanak-le azokra, hanem mindig egy helyt

lebegnek azok felett, oly formán, mint a' méhek, és szárnyok rendkívül sebes röpkedésével még valamely zsongó hangot is hallatnak. Ha ekkor valaki feléjük közelít, gyorsan elröpülnek. Gyakran megtörténik, hogy egymással viadalra szállnak egy egy virág feletti jogukért, 's ez mindig a' légben röpkedések alatt szokott megcsinálni. Ily vívásuk alkalmával nyílt ablakon gyakran házakba is bemennek, de alig hogy észre veszik, gyorsan kiröppennek viszont.

Ha egy oly virághoz szállnak, melyből a' méz-nedv ki van már szíva, vagy pedig mely hervadásnak indult, mérgesen letépdésik, 's ennek következtében sok helytt a' föld terítve van fonnyadt virág-levelekkel. Mikor egymással szembe röpködnek, a' zsongáson kívül adnak még valami ollyas hangot, mint a' veréb. Sem férgekkel, sem egyéb nemű gyümölcsessel nem élnek. Van példa reá azonban, hogy mind e' mellett is kalitkában több hétig életben lehetett tartni mézes vízzel. A' kolibrik leggyakrabban fa-lombok közé rejtik fészkeiket, 's tojáskaikat mérges pókoktól óvandók, többnyire oly madarak fészkeéhez, melyek a' pókokat elkapdossák. Fészkek oly kicsin, hogy az alulról nézőknek szemei csak alig 's alig képesek megkülönböztetni. Formája kerekded, szerfelett gyöngéd mohából egybeszőve, és belül gyapot-pihékkel vagy selyemmel megbélelve, melyeket az azon nemű fákról gyűjtenek össze. Két kis tojáskaíjok fejér 's csak akkora, mint egy kis borsó-szem. Életnélküli testüket csillogó tollukért a' délamerikai asszonyok fül-ékeségként viselik.

Á

K Ü L Ö N F É L E .

A' koldús asszony. Parisban nem régiben egy csonka, béna, hatvan éves koldús asszony halt-meg. Harmincz év óta legnagyobb szegénységben élt, noha a' szánakozás neki naponként nem csekély alamizsnát juttatott. Halála ágyán kéré orvosát, hogy egészségét legalább is csak 5 évre hosszabbítsa-meg, hogy a' bekoldult alamizsnából halála előtt még néhány jó napjai lehessenek. Az orvos kérdésre, mennyire menne töképenze, mély sohajtással felelé: „20. 000 frank.“ — „S hol van letéve a' kend pénze? talán kamatra adá?“ kérdé az orvos. — „Nem, uram; harmincz év alatt összerakott drága vagyonomat nem adtam kamatra, azon félelemből, nehogy valamely előre nem látható vészedelem által kockáztassam.“ — Tehát elásta kend, vagy a' pinczében befalazta?“ — „Azt sem, édes uram; mert ott történetből felfedezték vagy ellopták volna.“ — „No 's tehát hova tette kend kincsét?“ — „Ah, édes nram, foghatok-e még legalább egy esztendőtt élni? Ha ez lehetséges, tehát örömet adnék az urnak 50 frankot jutalmul.“ — Az orvos szánakozólag mosolygott, 's folytatá: „Ha tehetségemben állna a' kend egészségét helyre állítani, azt jutalom nélkül is megcseleném. De a' kend életének órája lejárt, 's nem sokára megáll; mesterségem csudatétellel azt nem állíthatja helyre, a' mit kend kizsákolva szükségtelen szükkölködés által testén elrontott. Vesse kend alája magát kikerülhetlen sorsának, 's a' mit vétkes fősvénysége által saját életén rontott, azt legalább kimúltakor iparkodjék némileg kiegyenlíteni azzal, hogy pénzéből valamely alapítványt tegyen szegények számára.“ — A' koldús asszony most elkezdte sirni. — „Nem — kiáltá — én nem akarok meghalni, míg fáradságosan keresett vagyonomból vidám órákat nem éltem. Vagyonomat szegényeknek adjam? Én csak a' magam számára koldultam, senki másnak az egész világon.“ — Erre forró lázba esett, melyből csak néhány óra mulva tért ismét észéhez. Most elhatározottabban látszott a' halál szemei közé nézni, 's hajlandónak mutatko-

zott a' helyet megmutatni, hova pénzét elrejtette. Az orvos két törvényes tanúval jelent-meg a' beteg ágyánál, 's ez következőkre fakadt: „20.000 frankomat mind nehéz aranyokra váltottam-be“ — Itt nagy szünetig hallgatott, 's azután erőszakos hangon mondá — „'s a' Szajna folyónak adtam gondviselésére. Nemde édes uraim, becsületes és hallgatékony pénztárnokot választottam magamnak? Igen, éljen az okosság és előre látás! Elbeszélem, édes uraim, mint fogtam a' dologhoz. Valahányszor bizonyos mennyiséget összekoldultam, azt egy biztos koldústársnémet által aranyra beváltattam, 's csak annyit tarték-meg magamnak, mennyire elkerülhetlen szükségem volt. A' beváltott arannyal éjente a' Pont royalra biczegék, 's azt senkitül sem láttatva a' harmadik hidlábnál vízbe süllyesztém. Ezen uton saját kezemből harmincz év alatt 20.000 frank adatott által a' vizi pénztárnak. Erős szándékom vala e' föld örömeiben csak akkor részesülni, mintán már 50.000 frankom leendne. De ime, a' kérlelhetlen utálatos halál meg akar fosztani fáradságosan gyűjtött vagyonomtól. Mentsen-meg engem, édes ur, körmei közül! 's nem 50, de 60 frankot vagyok kész adni jutalmul.“ — Miután a' koldússasszony ezeket elmondotta, ujjalag lázba esett. A' szajnai hid kijelelt lábánál legott megtétettek a' szükséges vizsgálatok; de, mint előre gyanítatott, egyetlen egy aranyt sem lehet a' hullámsirból kihálászni. A' folyóhomok az évenkénti vízáradás által a' harmadik hidlához lesüllyesztett aranyhalakat elsodrá, 's minden vizatéríthetési remény nélkül oda vannak. Midőn a' beteg megtéríthetlén káráról tudósíttatnék, keserűn megbáná, hogy titkát elárulta, 's átkozódásokra fakadt az emberek csalfasága felett. De midőn meggyőzőék róla, hogy a' dolog másként nem lehet, hogy egyedül bizodalmatlansága és fősvénysege volnának ezen károsodásának okai, megkönnyebbült szívvel kiálta-fel: „No most a' halált nyugodtan látom; mivel tudom, hogy senki sem fog már koldult vagyonomból meghízni.“ Nehány óra múlva a' koldússasszony holt tetem volt.

EMLEKMONDÁS.

Bizonytalan.

Biztosan ah! sokszor pölyhös nyoszolánkra lenyugszunk
Nem tudván, más napra minő hajallatot érünk.

HORVÁT ENDRE.

Emberismeret.

Jó 's hosszú tudomány embert ismerni tanulnod:

Ezt te tanulva megérsz; ezt te tanulva kihalsz.

VITKOVICS után S. Karolina.

Egyenlőség. Három dolog taszítja az embereket borzasztó egyenlőségbe: — halál, nyomorúság és elveteműtség.

KÖLCSEY. (Emlény.)

Aphorismák Pestről. Nem hiszem, hogy azon léleknek rossz dolga legyen, melly a' test fogságából kiszabadul.

A' kinek van, és magával jót nem tesz, kénytelen lesz mással jót tenni. (Czirus).

Közli Munkácsi GAIDLER FÁL.

Tagrejtvény.

Állat-társ elsőm; megavultat mondja-ki végsőm;
Metszé már soknak létfontalát az egész.

FEHER JÁNOS.

Előbbi rejtvény: 1) A' harangnak, kolompnak, csengetyűnek. — 2) Az okosok. — 3) Bölcsőből — 4) A' korhely.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiaczon alul a' Duna partján, 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.